

Skattebestemmelse staar ikke i den kommunale Skattelovgivning, men i den militære Lovgivning. Den staar i en af de sørgelige og beklagelige Militærlove, som Tinget vedtog i Sommer, og der er maaske derfor ikke saa stor Udsigt til, at disse Forandringer kunne ske. I hvert Fald vil der ogsaa der kræves en meget kraftig Støtte fra dette Ting, der maaske vil være kommet til bedre Erkendelse i Mellemtiden. Denne Beskatningsregel er ligesom et Led i denne militære Lønningslovgivning, som det er lidt vanskeligt at røre ved. Jeg haaber imidlertid, at det høje Ting inden alt for længe skal faa Mod til at røre derved paa dette Punkt, men det hører, som sagt, ikke ind under den kommunale Beskatning og kan vel vanskeligt ændres under denne. Derimod er det at haabe, at den samlede Lovgivning om dette Spørgsmaal, som vi siden skulle komme til, vil tage ogsaa dette Spørgsmaal op og løse det.

Jeg er imidlertid klar over, at det Lovforslag, som her er fremsat, kan møde Vanskelighed paa sin Vej videre gennem Rigsdagen. Det ærede Medlem fra Svendborg (Wenzel Neergaard) gjorde sig til Talsmand for en ret udpræget Uvillie hos Højre mod dette Lovforslag. Kun paa enkelte Punkter syntes han at være villig til at gaa med til en Forandring; derfor er det ikke usandsynligt, at hvis dette Lovforslag kommer op til Landstinget, vil det møde en ikke helt velvillig Modtagelse deroppe. Derfor takker jeg det ærede Medlem fra Bjerre (Jørgen Jensen) for det venlige Tilsagn, han gav om dette Tings Støtte overfor Landstinget i saa Henseende. Det ærede Medlem gjorde denne Bemærkning lidt ironisk, han havde aabenbart en Fornemmelse af, at det vilde ikke vise sig saa let for denne Regering at overvinde en saadan Modstand af Landstinget, selv om det ærede Medlem og hans Meningsfæller sluttede sig til vort Forslag. Det er muligt, at det ærede Medlem har Ret deri. Men hvis det ærede Medlem har Ret deri, vil jeg anbefale det ærede Medlem og hans Meningsfæller ikke blot at støtte Ministeriet overfor Landstinget i Gennemførelsen af denne enkelte Lov, men at støtte Ministeriet overfor Landstinget i hele denne Gruppe af demokratiske Lovforslag, som er fremlagt her i Tinget i Vinter, og at støtte Ministeriet først og fremmest i den Gennemførelse af en retfærdig Valgkredsordning og af Juni-Grundlovens Principper, som vi have ønsket. Desværre har man ikke set noget Resultat

fra de paagældende Udvalg endnu, men jeg tør maaske tro, at dette Resultat vil foreligge endnu hurtigere end Resultatet paa dette Omraade, som det ærede Medlem ønskede at faa fremskyndet, og jeg haaber da, at naar disse Resultater foreligge, vil der staa et stort Flertal i Folketinget bag ved Kravet om først og fremmest Juni-Grundlovens Gennemførelse. Hvis det bliver Tilfældet, kunne de ærede Medlemmer være sikre paa, at vi ville staa med Kraft overfor Landstinget. Stillingen er en helt anden, hvis kun et eller andet enkelt Lovforslag, som ikke i sig selv kan bære en Kamp overfor Landstinget — om en saadan skulde være fornøden —, er det eneste, som de ærede Medlemmer ville hjælpe os til at faa op i Landstinget. Jeg haaber da paa en mere almindelig Tilslutning og i hvert Tilfælde paa, at de Tilsagn om velvillig Behandling, som ere fremkomne overfor dette Lovforslag, maa give sig Udslag i hurtig og resolut Handling og føre til en om ikke enstemmig Vedtagelse, saa dog en Vedtagelse af dette Forslag her i Tinget med overvældende Flertal.

Formanden: Jeg haaber, at eventuelle efterfølgende Talere ikke af den højtærede Ministers sidste Udtalelse ville tage Anledning til at komme ind paa en Debat om Forhold, der ikke ligge for.

Berntsen: Den højtærede Indenrigsminister udtalte, at min Tilslutning til det foreliggende Lovforslag var mere kølig end den Tilslutning, der var kommen fra andre Sider. Om Varmegraden skal jeg ikke diskutere med den højtærede Minister, det er jo en Skønssag, hvor meget eller hvor lidt Varme man lægger i sin Tale. Derimod er jeg enig med den højtærede Minister i, at vi have benyttet de Oplysninger, der ere komne fra de kommunale Raad, paa forskellig Vis. Jeg har ræsonneret som saa: Naar ikke et Flertal i de kommunale Raad tilkendegiver Lyst til en eller anden Ændring af den bestaaende Skattelov, er det ikke nogen stor Vejledning fra Kommunernes Side, medens den højtærede Minister regner til Indtægt for Tilbøjeligheden til Forandring alle dem, der tie. Det forekommer mig, at det er en noget dristig Slutning at gøre. Der er to Gange sket Henvendelser til de kommunale Raad, og ingen af de to Gange have de kommunale Raad med Flertal tilkendegivet et bestemt Ønske om at faa Loven forandret. Det eneste Punkt, hvor der er større Tilslut-